

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 24 Aralık 2018
Sayı: 491

201758

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye'de 12.3 milyon emeklinin, açlık sınırında yaşam, ücret adaletsizliği, ekonomik büyümeden pay alamama sorunlarının tespit edilmesi, yaşam standartlarının iyileştirilmesi ve çözüm yollarının belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98 içtüzüğü 104 ve 105 inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz. 22.10.2018

Av. Dr. M. Sezgin TANRIKULU
İstanbul Milletvekili

Kemal ZEYBEK

Samsun

Kanun Arslan

Denizli

Getin ARİK

Kayseri Mv.

Aydın ÖZİK
Antalya Mv.

Hasan BALTACI
Kastamonu Mv.

Ganice TAŞCIER
Ankara

İRFAN KAPLAN
Gaziantep Mv

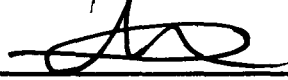
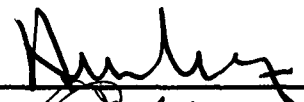
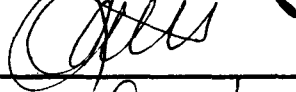
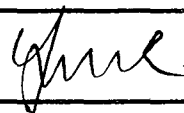
Mustafa Tuncer
Antalya Mv.

Bayram Hilvanlı
Gaziantep Mv.

Serkan Tural
Hesur

..... Sayılı Meclis Araştırma Önergesinin İmza Çizelgesi

Adı Soyadı	Seçim Bölgesi	İmza
Servet Ünsel	Ankara	
Mehmet Tural	İstanbul	
Öksüz Gökçe	İzmir	
Tahsin Tarkan	İzmir	
ULAS KARASU	SİVAS	
H. Ali Hacı	Kocaeli	
Nihat Yeriş	Ankara	
Utku Gökçer	Eskişehir	
Orhan Sarıbal	Bursa	
Yunus EMRE	İSTANBUL	

GEREKÇE

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun (SGK) bu yılın nisan verilerine göre, Türkiye'de 12 milyon 324 bin 186 kişi devletten emeklilik, malullük, ölüm aylığıyla, dul ve yetim maaşı almaktadır. Buna karşın SGK'ye prim ödeyen çalışan sayısı ise 22 milyon 407 bin 415 kişiye çıkmıştır.

Türkiye'de bugün itibariyle emekli olan, emeğinin karşılığını alamayan örgütlenmesinin önüne yasal engeller çıkarılan, aldığı maaşla geçinemeyen, açlık ve yoksulluk sınırının altında yaşamım sürdürmek zorunda kalan 12.3 milyon emekli bulunmaktadır.

Son 16 yılda emekliler ile çalışanlar arasındaki ücret uçurumunun düzelteceği vaat edilmesine karşın, bugüne kadar bu konuda herhangi bir çabanın sarf edilmemiş olması, bu uçurumun daha da artmasına neden olmuştur. Çalışanların maaşlarına ek ödemelerle yapılan iyileştirmelerin emeklilik sonrasına yansımaması, emeklilerle çalışanlar arasında maaş farkını iyileştirmelerin emeklilik sonrasına yansımaması; emeklilerle çalışanlar arasında maaş farkını ortaya çıkarmakta ve bu durum yapılan her artışla giderek büyümektedir. Bugün en düşük memur ile en yüksek maaş alan arasında çok büyük fark bulunmaktadır. Sosyal Güvenlik Kurumlarından emekli maaşı alanlar arasında ücret dengesizliğinin yanı sıra aynı kurumda aynı pozisyondan emekli olanlar arasında da çok farklı maaşlar alınmaktadır. Türkiye'de çalışanların, emeklilerin uğradığı ücret adaletsizliği kronikleşmiştir.

2018 Temmuz zammı memur emeklileri için yüzde 8.65 olmasıyla en düşük memur emeklisi maaşı bin 978 liradan 2 bin 149 liraya yükselmiştir. Zam oranı SSK ve Bağ-Kur emeklilerinde ise yüzde 9.17 olarak gerçekleşmiştir. 2018 yılı Ağustos ayından itibaren etkisini hızla hissettiren kriz ve özellikle gıda ve enerji fiyatlarındaki artışlar geçinemeyen emeklileri daha da zor bir duruma sürüklemektedir. Son 16 yıldaki ücret politikaları emekliler ve çalışanları yoksulluğa, geçim sıkıntısına mahkum etmektedir. Çalışanların aldığı ücretler, geçimlerine yetmediği gibi emeklilik dönemlerinde, açlık-yoksulluk sınırında bir yaşam vaat edilerek güvence sağlamamaktadır.

Emekli maaşları yılda iki kez Ocak ve Temmuz artırıldığından, emekliler, büyümeden pay alamamaktadır. Çalışırken maaşlarıyla zor geçinirlerken, emekli olduklarında aldıkları maaşın yan yarıya azalması nedeniyle çalışanlar emekli olmaktan kaçınmaktadır.

Son yıllarda sağlık ve sosyal güvenlik alanında yapılan reformlar yalnız aktif çalışma yaşamı içinde bulunan çalışanları etkilememiş, emeklilerin de aleyhine bir sonuç ortaya çıkarmıştır. Sağlık alanında hayata geçirilen reformlar hastaneleri işletme, hastalan ise müşteri olarak görmektedir. Bu nedenle emekliler sağlık kurumuna her gittiğinde, muayene ücreti ve ilaç katılım payı ödemek durumunda kalmaktadır. Alınacak sağlık hizmetlerinin birim fiyatı SGK tarafından belirlenmekte, dolayısıyla düşük belirlenen fiyatlar alınacak hizmetleri karşılamaktan uzak olmakta, fiyatın üzerindeki bedel de ne yazık ki emeklilerin ceplerinden çıkmaktadır. Bu nedenle aldığı maaş günlük harcamalarına bile yetmeyen emekliler, kaybettikleri sağlıklarını geri kazanmak için ödemeleri gereken paraları olmadığından hastalıkla mücadele etmek zorunda kalmaktadır. İlaç katılım payı uygulaması ve bazı raporlu ilaçlardan katkı paylarının alınması emeklileri zor durumda bırakmaktadır.

İnsan onuruna yaraşır maaşı alamayan, geçinemeyen, çalışmak ve sağlıkta katkı payı vermek zorunda bırakılan emeklilerin yaşam standartlarının iyileştirilmesi, büyümeden hak ettikleri payın verilmesi gerekmektedir. Bu konuda Meclis açılması elzemdir.

